

РЕШЕНИЕ

№ 160

гр. Свищов, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЩОВ в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стела Д. Бъчварова

при участието на секретаря Таня Л. Луканова
като разгледа докладваното от Стела Д. Бъчварова Гражданско дело № 20214150100198 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е установителен иск с правно основание чл. 124 от ГПК, в условията на евентуалност иск по чл.80, ал.1 от ЗС и в условията на евентуалност, в случай че горните два иска бъдат отхвърлени - иск по чл. 72 от ЗС.

Ищецът твърди, че на 04.02.2015г. е закупил лек автомобил Тойта Хайлюкс с рег. № *****. Автомобилът е закупен с договор за покупко-продажба с нотариална заверка на подписите от продавача К. М. П. в гр. Велико Търново. След придобиването на автомобила ищецът е извършил множество подобрения – полиране, закупил е четири нови гуми с лети джанти, извършено било тунинговане от външната страна – нова предна и задна броня, сменени били фарове на автомобила, монтирани били степенки на автомобила, закупен е хардгоп и роулбар. Твърди, че през есента на същата година бил потърсен от полицията и на 13.10.2016 г. автомобилът бил отнет като веществено доказателство, предаден с протокол за доброволно предаване. Било му обяснено, че автомобилът ще бъде изследван и след това ще му бъде върнат. През 2020 г. по негово искане било инициирано производство по чл. 111 НПК за връщане на МПС-то. С постановление от 17.08.2020 г. наблюдаващият прокурор е отказал връщане на лекия автомобил. Твърди, че е налице произнасяне от ОС-Велико Търново с Определение № 50/11.02.2021 г., с което е потвърдено постановлението на прокурора. Заявява, че отказът да бъде върнат автомобилът е заради наличието на данни по делото, че И. Б., румънски гражданин, е заявил в полицията, че автомобилът е бил откраднат на територията на община Несебър. Прокурорът е приел, че е налице правен спор относно

собствеността, поради което ищецът заявява, че у него е налице правен интерес за предявяване на иска за установяване на правото на собственост върху процесната вещ. Заявява, че след придобиването и първоначалната регистрация в КАТ прехвърлянето на собствеността може да се извърши единствено и само по реда, с който го е придобил ищеца. Заявява, че от датата на правната сделка до сега ищецът заплаща дължимите към Община Свищов местни данъци и такси за автомобила, като държанието от разследващите органи е от 13.10.2016 г. Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че В. П. В. е собственик на лек автомобил Тойта Хайлукс с рег. № ***** на основание на договор за покупко-продажба на МПС, сключен на 23.01.2015 г. с нотариална заверка на подписите. В условията на евентуалност, в случай, че първият иск бъде отхвърлен моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено, че е собственик на посочения автомобил на основание чл. 80, ал. 1 от ЗС и в условията на евентуалност, в случай, че установителният иск и искът по чл.80, ал.1 от ЗС бъдат отхвърлени, моли на основание чл. 72 ЗС да осъди ответника И. Б. да заплати на В. П. В. сумата, с която се е увеличила стойността на автомобила – 1000 лева.

Ответната страна чрез назначения особен представител взема становище за неоснователност и недоказаност на предявените претенции.

Третото лице помагач взема становище за основателност на предявения установителен иск.

В съдебно заседание ищецът поддържа исковата молба. В писмен становище поддържа исковата молба. На първо място сочи, че предявените в условията на евентуалност искове са допустими, като се позовава на Тълкувателно решение №2 от 12.11.2014г. по тълк.д. №2/2014г. на ОСНК на Върховен касационен съд и на т. 2 от Тълкувателно решение № 8 от 27.11.2013 по тълк.д. № 8 от 2012 г. на ОСГК на ВКС.

Ответникът се представлява от назначения особен представител адв. Ч., който оспорва иска като неоснователен.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл.235,ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното :

От доказателството по делото се установява, че на 23.01.2015г. ищецът В. В. е закупил лек автомобил Тойта Хайлукс с рег. № *****, с номер на рама ***** от К. М. П., като страните съставили договор за покупко-продажба с нотариална заверка на подписите – Рег. № 477 от същата дата на нотариус Д.Д., рег. № ***** на НК.

Не се спори от страните обстоятелството, че през 2016г. в РП-Свищов било образувано досъдебно производство за извършено престъпление по чл.345а, ал.1 от НК, като по време на разследването, на 13.10.2016г. с протокол за оглед на веществено доказателство от органите по

разследването бил иззет процесния автомобил и приобщен като веществено доказателство по делото.

Не се спори от страните, че впоследствие досъдебното производство е било прието за наблюдение от ОП-Велико Търново. През 2020г. ищецът поскал да му бъде върнат лекия автомобил, но получил отказ от наблюдаващия делото прокурор. През 2021г. ищецът отново поискал да му върнат автомобила от прокуратурата, като с постановление от 15.01.2021г. наблюдаващия прокурор отказал връщане на автомобила, като се мотивирал и с обстоятелството, че е налице правен спор относно собствеността, доколкото било установено в хода на разследването, че автентичният номер на рама на този автомобил е *****, а такъв автомобил е обявен за издирване на 17.07.2014 г. от РУ Несебър, тъй като е обявен за откраднат от румънски гражданин, определил се като ползвател на автомобила. Това постановление е потвърдено с Определение №50/11.02.2021г. на ОС-Велико Търново по ч.н.д. №59/2021г. по описа на ОС-Велико Търново. Съдът е потвърдил прокурорското постановление, тъй като е прието, че в случая, доколкото автомобилът е заявен от друго лице – румънски гражданин, то е налице спор за собственост.

Не се спори, че в досъдебното производство е изготвена химическа експертиза, от която се установява, че са налице следи от интервенция по номера на рамата на автомобила, изразяващи се в механично заличаване на заводски нанесения номер на рамата и нанасяне на нов такъв номер на рама. Автентичният номер на рамата на лек автомобил „Тойота Хайлукс“ е *****.

Видно от приетите доказателства е, че лек автомобил „Тойота Хайлукс“, с рама № ***** е бил обявен за общодържавно издирване от РУ Несебър, което станало с телеграма № 28731/17.07.2014 г. на ГД“НП“ и за международно издирване с документ №6989/17.07.2014 г. Заявеният за откраднат автомобил е бил с регистрационни табели с номер ***** и двигател № *****. Автомобилът е заявен за издирване от румънския гражданин И. Б. в качеството му на ползвател.

Приложени по делото са приходни квитанции, видно от които е, че ищецът е заплащал местния данък на лекия автомобил за периода от 2016г. до 2020г., включително.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпита на св. Е.К. – собственик на сервиз. Същият заяви, че след като ищецът закупил автомобила, свидетелят е извършил ремонт на хардгоп, предни брони с роулбар, степенки, задна броня, фарове, боядисване, не цялостно боядисване. Свидетеля посочи, че автомобилът първоначално бил доста лош вид. Сменил калник, врати, заден капак, предна маска, масло и филтри.

По делото е изготвена оценъчна експертиза, която установява, че стойността на подобренията, които са вложени от ищеца възлиза на 4 844,67 лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до

следните правни изводи :Така предявения установителен иск е допустим. Съдът намира, че е налице правен интерес от търсената защита. Наличието на спор относно правото на собственост, констатиран от надлежните органи, оторизирани да вземат решение за връщане на вещта обосновава същия.

Разгледан по същество, същият се явява неоснователен и недоказан, и като такъв следва да бъде отхвърлен. В тежест на всяка от страните по делото е да докаже обстоятелствата, от които извлича изгодни за себе си правни последици съгласно чл. 154, ал. 1 от ГПК. При предявен положителен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, какъвто е първия предявен иск от ищеца, той следва да проведе пълно и главно доказване на юридическите факти, от които извежда твърдяното право на собственост, т.е. в тежест на ищеца е да докаже, че е собственик на посоченото от него МПС, за който в акт на прокуратурата на Република България се твърди, че е собственост друго лице - ответника, основанийето за придобиването му и идентичността на лекия автомобил с този, за който се твърди, че е заявен от друго лице- ответника за откраднат и негова собственост.

Действително ищецът доказва твърдяните от него факти, а именно че е станал собственик на лек автомобил Тойта Хайлукс с рег. № *****, закупен на 15.01.2015г. с нотариална заверка на подписите от пом. нотариус по заместване е закупил от третото лице помагач - К. М. П.. Доказа, че този автомобил е приобщен като веществено доказателство по образувано досъдебно производство по чл.345а, ал.1 от НК, доколкото е предмет на престъпление.

Според съда остана недоказано обстоятелството, че собственик на лекия автомобил Тойта Хайлукс, за който ищецът твърди че е придобил собствеността, е именно ответникът. Следва да се има предвид, че моторните превозни средства са индивидуално определени вещи. Те не са родово определени вещи, защото всяко МПС има поставен от производителя уникален идентификационен номер/номер на рама/, който го отличава по категоричен и неповторим начин от другите автомобили от същата марка и модел. "Идентификационен номер" е подредена комбинация от знаци, поставена върху превозното средство от производителя с цел идентифицирането му, съгласно § 2 т. 9 от ДР на Наредба №I-45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрирани ППС. В хода на настоящото производство ищецът не доказва тази идентичност на закупения от него автомобил и този, заявен в РУ на МВР гр. Несебър от ответника И. Б. за откраднат, тъй като закупения от ищеца автомобил е с номер на рама *****, според представените доказателства. От друга страна лек автомобил Тойта Хайлукс с рег. № *****, заявен от ответника за откраднат на 14.07.2014г. в гр. Несебър, е с номер на рама *****. Дори обаче тази идентичност по делото да бе установена, ищецът не доказва обстоятелството, че собственик на този автомобил е именно ответника. От доказателствата се установи, че заявिलото кражбата лице – ответника Б. се е

определило не като собственик, а като ползвател на лекия автомобил.

В този смисъл не може да бъде прието по отношение на ответника, че ищеца В. В. е собственик на лек автомобил Тойта Хайлукс с рег. № *****. Предвид изложеното, предявеният установителен иск е неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен.

С оглед на гореизложеното съдът дължи произнасяне по предявения в условията на евентуалност положителен установителен иск за собственост с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. с чл. 80 от ЗС.

Съгласно чл.80, ал.1 от ЗС движима вещ се придобива по давност с непрекъснато владение в продължение на 5 години. Когато фактическата власт върху движима вещ е предадена на държавен орган по повод образувано наказателно производство, независимо дали това е осъществено доброволно или посредством принудително изземване, е налице прекъсване на владението по смисъла на чл. 81 от ЗС /в този см. Решение № 73/09.07.2017 г. по гр. д. № 3771/2018 г. на второ г.о. на ВКС, решение № 138/22.03.2018 г. по гр. д. № 4303/2016 г. на второ г. о на ВКС, постановено по реда на чл. 290 от ГПК/. В настоящия владението на процесния автомобил е придобито от К. П. на 23.01.2015г. със сключването на договора за покупко-продажба с това лице. Това кореспондира и с показанията на свидетеля Е.К., който заявява, че преди около 6-7 години е извършил ремонт на закупения от ищеца автомобил Тойта Хайлукс. От доказателствата по делото – изисканото от съда досъдебно производство се установява, че по време на разследването, на 13.10.2016г. с протокол за оглед на веществено доказателство от органите по разследването бил иззет процесния автомобил и приобщен като веществено доказателство по делото. Към момента на приключване на съдебното дирене автомобилът не е във владение на ищеца, поради което не е доказано и въведеното като евентуално придобивно основание.

С оглед на горното предявения евентуален иск за установяване, че ищецът е собственик на лек автомобил Тойта Хайлукс с рег. № *****, придобит на основание изтекла в полза на ищеца придобивна давност следва да се отхвърли.

По предявения в условията на евентуалност иск за осъждане на ответника да му заплати сумата, с която се е увеличила стойността на автомобила вследствие на сторените подобрения, съдът намира иска за неоснователен и недоказан по следните съображения:

Както бе посочено по-горе при анализа ангажираните от ищеца годни доказателства, не се установиха такива въз основа на които да се направи категоричен извод за идентичност между автомобилите - не е установен действителния номер на рамата на претендиращия автомобил който е един от основните идентификационни белези на всеки лек автомобил.

Появата на номер, различен от сочения от ищеца, е достатъчно, за да обоснове съмнение относно правото на собственост на последния върху конкретния автомобил. След като това е така, то неоснователно са явява

искането му за осъждане на ответника за подобренията, които ищеца е направил на автомобил, който не може докаже, че е собственост на ответника.

При този изход на делото неоснователна се явява претенцията на ищеца за присъждане на разноски по делото. Ответникът не претендира разноски и съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. П. В., ЕГН *****, с адрес с.Вардим, общ. Свищов, ***** иск да се приеме за установено по отношение на И. Б., гражданин на Република Румъния, че В. П. В., ЕГН ***** е собственик на лек автомобил Тойта Хайлукс с рег. № ***** на основание договор запкупко-продажба на МПС, сключен на 23.01.2015г., с нотариална заверка на подписите, като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. П. В., ЕГН *****, с адрес с.Вардим, общ. Свищов, ***** в условията на евентуалност иск да се приеме за установено по отношение на И. Б., гражданин на Република Румъния, че В. П. В., ЕГН ***** е собственик на лек автомобил Тойта Хайлукс с рег. № ***** на основание давностно владение в продължение на пет години.

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. П. В., ЕГН *****, с адрес с.Вардим, общ. Свищов, ***** в условията на евентуалност осъдителен иск против И. Б., гражданин на Република Румъния да заплати на В. П. В., ЕГН ***** сумата от 1000 лева, с която се е увеличила стойността на автомобила вследствие на сторените подобрения, като до заплащането им В. П. В. да задържи автомобила, като неоснователен и недоказан.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Великотърновския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Свищов: _____